

NS uudistebülletään

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1106

25.05.2024 (135)

Michael Kühnen

Teine revolutsioon II köide: Rahva riik

3. osa

Impeeriumi idee

Lääne ja Ida rahvaste vahel on iidne side: Impeeriumi idee.

Sajandeid kindlustas Rooma leegioni raudne võimsus Vahemere piirkonna ühtsuse. Isegi pärast Rooma impeeriumi kokkuvarisemist jäi impeeriumi idee ellu - vähemalt Lääne ühtsuse ideena. Selle kandjateks said kõige tugevamad Euroopa rahvad - Lääne-Rooma osas germaani hõimud, Ida-Rooma piirkonnas pärast Bütsantsi langemist slaavlased. Läänes tekkis Saksa rahva Püha Rooma keisririik, Esimene Saksa keisririik, idas Vene tsaaride impeerium, kes nimetasid Moskvat Kolmandaks Roomaks ja kasutasid sümbolina Bütsantsi kahepealist kotkast.

Germaani rahvad, slaavlased, roomlased, araablased, pärslased ja osmanid on selle piirkonna tulevase ühtsuse ühised kandjad. Islam kui ühenduslüli Idamaade rahvaste vahel, taasislamise protsess Pärsias, germaani rahvaste ja slaavi rahvaste rassiline ühtsus viivad ka nende Euroopa ja idamaade osade impeeriumi ideeni, mida kunagi ei valitsenud Rooma.

Kuigi vana maailma ühtsus jäi pärast Imperium Romanumi langemist tänaseni hävituks, tehti ikka ja jälle katseid seda ümber kujundada:

Meie ajajärgu esimese aastatuhande teisel poolel ühendasid araablased kogu Vahemere piirkonna lõunaosa ja tungisid idas kuni Bütsantsi, tänapäeva Istanbuli, ja läänes kuni Lõuna-Prantsusmaani. See sissetung segas Rooma traditsiooni jäänused uue araabia kõrgkultuuriga Euroopas. Selle kultuurilise viljastamise kõige silmatorkavam märk on araabia numbrite kasutamine tänapäevani. Kirjanduses, keeles ja teaduses on raske ette kujutada Euroopa intellektuaalset ajalugu ilma araabia mõjuta.

Araabia maailmimpeeriumi pärijateks olid osmanid, kes vallutasid Bütsantsi ja tegid sellest kohe oma impeeriumi pealinna. Teise Rooma vallutamine ei lõppenud sellega:

Alles enne Viini suutis Euroopa armee tagasi lüüa Türgi sultani, kes pidas end Ida-Rooma keisrite järeltulijaks. Kuni 19. sajandi lõpuni domineerisid osmanid siiski suures osas Kagu-Euroopat. Esimeses maailmasõjas said sakslased ja osmanid liitlasteks ning hoolimata oma sõjalisest ja poliitilisest nõrkusest oli Türgi, kes valitses endiselt kogu Araabia maad, Saksa impeeriumile lojaalne, vapper ja otsusekindel liitlane. Saksa võit esimeses, nagu ka teises maailmasõjas, kus araablased olid meie liitlased, oleks esimest korda sajandite jooksul ühendanud Vahemere piirkonna.

Kuid mitte ainult Idamaalt ei püütud Rooma impeeriumi idee mõjul taastada maailma ühtsust:

- Tsaarid kui Ida-Rooma keisrite järeltulijad Bütsantsis edendasid panslavismi, st slaavi rassi ühendamispüüdlusi Ida-Euroopas, ega unustanud kunagi oma nõudmist Bütsantsile ja ligipääsule Vahemerele. See on tänaseni keiserliku, vene võimupüüdluse püsiv tunnus, mida isegi enamlased - ehkki erinevatel põhjustel - ei muutnud.
- Katoliku kristlus, mis on kogu keskaegse kultuuri ja valitsemise alus, nimetab end ikka veel "roomakatoliiklaseks" ja nõuab allumist Rooma Pontifex Maximusele, Rooma piiskopile. Arvukad suured ja väiksemad ristosjad mitte ainult ei sundinud ajutiselt nn "pühasid paiku" Palestiinas Rooma õhtumaa võimu alla, vaid alistasid mõneks ajaks isegi Bütsantsi.

Napoleon, kes nimetas end Karl Suure järglaseks ja tegi end Lääne keisriks, mitte ainult ei pidanud sõda Egiptuses, vaid andis oma pojale sümboolse tiitli "Rooma kuningas" ja nõudis seega endale ja oma pärijatele keiserlikul troonil valitsemist Rooma traditsioonide kohaselt.

Rooma impeeriumi tegelikud pärijad olid ja on aga germaani rahvad. Saksa rahva Püha Rooma keisririik eksisteeris kuni 1805. aastani. Nii Hohenzollernide teine

impeerium kui ka kolmas impeerium võitlesid edutult suure maailmimpeeriumi nimel, mis võidu korral oleks hõlmanud Lääne- ja Ida-Euroopa, Türgi, Pärsia ja Araabia Saksa ülemvõimu alla - teisisõnu ala, mida me tänapäevalgi peame oma rahva elupaigaks. Isegi kui vaid vähesed võisid sellest veel teadlikud olla: **see lahing asetab ja asetab meid aastatuhandeid kestvasse traditsiooni!**

Suurte vallutajate vägivaldse võimu laienemise aeg on möödas. Sajandeid on araablaste ja osmanid, slaavlased, roomlased ja germaani hõimud teadlikult või ebateadlikult püüdnud rajada roomlaste sarnast maailmariikide impeeriumi jõuga ja seeläbi taastada vana ühtsust. Täna esindame meie, natsionaalsotsialistid, Reichi ideed, mis võimaldab meil ühel päeval taas maailmavõimupoliitikat teha ja sionismi võimule vastu astuda. Kuid seni on nähtavaks saanud ainult üks alus Rooma maakera rasside ja rahvaste ühtsusele: Ühine ajalugu antiikajal ja pidevad katsed taastada kaotatud ühtsus.

Sellest üksi muidugi ei piisa. Ükski tänane poliitika ei saa tugineda ammu möödunud ajale, millest vaid vähesed on veel teadlikud. Millised on siis nimetatud rahvaste ühised huvid ja eesmärgid?

1. Sionism - võitlus ühise maailmavaenlase vastu.

Miski ei soodusta ja tugevda rahvaste ja rasside sõprust nii palju kui ühine vaenlane. Kõigi Euroopa-Araabia piirkonna rahvaste peamiseks vaenlaseks on aga sionism, mis üritab internatsionalismi kuulutamise, kapitalismi ja kommunismi kaudu orjastada ärkavaid rahvaid. Meile meeldib see või mitte :

Uuendatud natsionaalsotsialistlik Saksamaa, mis ühendab Euroopa rahvad aaria rahvaste kogukonnaks, näeb paratamatult sionismi kui kibedat vaenlast enda ees. Seepärast seisavad kõik Lääne-Euroopa valged ja germaani rahvused õlg õla kõrval sionismivastases vabadusvõitluses ja teavad kõigi rahvuslike jõudude ühtsuse vajalikkust.

See kehtib ka Ida-Euroopa slaavi rahvaste kohta. Mõnes neist - näiteks poolakatel, rumeenlastel, horvaatidel ja venelastel - elavad tugevad antisemitistlikud voolud, mille jõudu isegi kommunistlikud valitsused ei saa eirata.

Meie ülesanne ei ole dikteerida Ida-Euroopa rahvastele poliitilist korda. Kuid loomulikult jälgime me kaastundega kõiki kommunistliku võimusefääri vabaduspüüdlusi. Pärast vabanemist otsivad need rahvad tõenäoliselt ühist poliitilist teed uue korra poole, mille aluseks on antisionism - mida alati mõeldakse ka kui antikapitalismi ja antikommunismi - ja slaavi ühtsus - panslavism.

Me ei taha neile rahvastele midagi dikteerida ega peale suruda - nad kujundavad oma saatust ise oma rahvuslikus vabaduses ja suveräänsuses. Samuti peavad nad iseseisvalt otsustama, kas slaavi suurriik - Venemaa - jääb ülemvõimuks või mitte. Kuid slaavi ühtsuse alusel, mis on tunnistanud kõigi valgete ühist saatust ja pöördub maailma katku vastu, saab kogu Euroopas kujundada uut korda ja teostada
impeeriumi
ideed.

Igaüks, kes on natuke uurinud opositsioonilisi voolusid, eriti Nõukogude Liidus, teab, et need ei ole tühised unistused ja spekulatsioonid: On olemas vene natsionalism, millel on palju kokkupuutepunkte fašistlike ja natsionaalsotsialistlike ideedega. Ja see vene natsionalism, mille aluseks on valge rassiteadvus, panslavism ja antisionism, on praegu ilmselt kõige tugevam opositsiooniline liikumine NSV Liidus. Selles kontekstis viitan ma eelkõige "Vene patriootide manifestile", mida on levitatud põrandaaluses ringluses alates 1971. aastast.

Ülejäänud Euroopa-araabia elupaiga rahvaid - osmaneid, pärslasi ja araablasi - ühendab ühine side, milleks on islami religioon. Islam on selle piirkonna tugevaim vaimne ja poliitiline jõud. Islam on natsionaalsotsialistliku Euroopa loomulik liitlane!

Keegi ei pea õpetama araabia rahvale antisionismi. Juudi maavargus Palestiinas teeb liiga palju haiget. Ka Iraanis ja Türgis viib islami kasvav mõju tugevamale rindele sionismi vastu. Natsionaalsotsialistlik Saksamaa leiab kõikjal lojaalseid ja usaldusväärseid sõpru, sest - erinevalt tänasest Nõukogude Liidust - on nende rahvaste toetamine nende sionismivastases võitluses meile südamelähedane asi. Rahvusotsialismi ja sionismi vahelise vaenu siiruses ja otsustavuses ei saa olla mingit kahtlust!

Natsionaalsotsialism ühendab Euroopa rahvaid idas ja läänes, islami rahvaid idas. Mõlemad tunnustavad sionismis oma kõige ohtlikumat vaenlast. See on teine sulg, mis seob Euroopa-araabia eluruumi kokku.

2. rahvuslik maailmarinne - võitlus ekspluateerimise ja rõhumise vastu.

Sidusrikkumiste, kolmanda maailma ning arengumaade ja tööstusriikide vahelise võitluse lipu all on viimase kahekümne aasta jooksul järk-järgult moodustunud natsionalistlik maailmarinne, mis võitleb ekspluateerimise ja rõhumise vastu. Natsionaalsotsialism suhtub äärmiselt kriitiliselt selle maailmarinde tegevusse selle praeguses seisundis. Selle põhjusi olen üksikasjalikult selgitanud aaria rahvaste kogukonda käsitlevas peatükis.

On tõsi, et meie viha Ida ja Lääne valitsevate süsteemide vastu paneb meid näge-

ma natsionalistlikku maailmarinnet kui võimalikku liitlast sionismi, kapitalismi ja kommunismi vastu. - Teisest küljest ei tohi me aga äkki sattuda rassivõitluses vale rinde poolele, toetades arengumaade nõudmisi ja kiirendades sellega valge rassi lõppu. Siin seisame silmitsi huvide konfliktiga, mida on võimalik lahendada ainult siis, kui me ei käsitle arengumaid ühtse tervikuna, vaid loome mõnega neist erisuhteid, mis on meie ühistes huvides.

Näiteks oleks valge rassi mõttes olnud õige, kui USA oleks Lõuna- ja Kesk-Ameerikat mõistlikult kohelnud ja edasi arendanud, selle asemel, et lasta tal viletsaks degenerereeruda, et siis mugavalt ära kasutada. Saksamaa juhitud Euroopa peab vältima seda kuritegelikku poliitikat oma elupaiga rahvaste suhtes ja saavutama nendega erilise suhte.

Meie eluruum hõlmab aga kogu Euroopat, araabia maailma, Pärsiat ja Türgit ning impeeriumi idee sobib nende rahvaste uue natsionalistliku maailmarinde loomiseks. Oksidendi ja Idamaade vaheline tihe liit võib kasvada kõige tugevamaks võimuks maa peal. Islam on ainus vaimne jõud, mis ei ole kusagil vastuolus natsionaalsotsialismi ja fašismiga, vaid täiendab neid ideaale.

Euroopa teadmised ja tehniline tase ning Idamaade loodusvarad tagavad koos selle piirkonna heaolu ja panevad selle püsivalt paika. Internatsionalistlike bandiitide rõhumine ja ekspluateerimine jääb minevikku. Euroopa-araabia eluring on tuleviku maailmavõim.

3. Kolmas tee - võitlus kapitalismi ja kommunismi vastu.

Euroopa-araabia eluruumi ühtsus ei ole aga mitte ainult reguleeriv jõud, vaid ka ideoloogiline vastukaal materialismile. Rahvussotsialismi ja islamit ei ühenda mitte ainult nende resoluutne antisioonism, vaid neid ühendab ka nende hoiak kapitalismi ja kommunismi vastu. On huvitav, et natsionaalsotsialistide nõue murda intressi orjusest leiab oma vaste prohvet Muhamedi käskudes. Kuid intressimajandus on kapitalistliku majandussüsteemi keskmes.

Islamimaailma põhiline kommunismivastane hoiak on samuti vaieldamatu. Mitte kedagi ei tohiks petta ajutiselt tugev nõukogude mõju selles piirkonnas:

Araabia riigid on pidanud pöörduma NSVLi poole, sest täielikult sionistide kontrollitud USA toetab ühepoolselt juudiriiki. Kuid kommunistide kõhklev ja otsustusvõimetu abi on suur pettumus. Natsionaalsotsialistlik Saksamaa suudab Nõukogude mõju islamimaailmas kiiresti murda, sest ta on usaldusväärne ja julge liitlane.

4. geopoliitiline loogika.

Keiserlik idee õhtumaa ja idamaade ühtsusest on rajatud ajaloolisse traditsiooni. Selle piirkonna rahvastel on ühised vaenlased - sionism, kapitalism, kommunism - ja nad tunnistavad oma ideoloogilisi kokkupuutepunkte - natsionalism, völkisch, mittemarksistlik sotsialism. See on see, mida me oleme seni kindlaks teinud. Kokkuvõttes viitab see kõik juba kahe kultuuriringi ühendusele. Otsustavaks teguriks on aga geopoliitiline loogika:

Sellel piirkonnal - Lääne- ja Ida-Euroopa, Türgi, Iraan ja Araabia - on kõik turvalise ja paljulubava eluruumi omadused. Inimene ja tehnoloogia, majandus ja tööstus, põllumajandus ja tooraine, kultuur ja tsivilisatsioon, traditsioonid ja ühishuvid, teadmised ja kogemused. Kõik on suurel määral olemas ja võib viia uue õitsenguni viljakas ühtsuses. See on sakslaste loomulik elupaik. Rooma pärijana võtavad germaani rahvad Saksa juhtimisel taas kord tõsiselt oma ajaloolist missiooni. Oktsident ja Orient kuuluvad kokku.

Rahvussotsialism ja islam on uue impeeriumi tugisambad. Euroopa impeerium tekib uuesti, kasvab maailmimpeeriumiks ja kindlustab meie rahva tuleviku!

Loomulikult peab see areng toimuma pika aja jooksul. Selles kontekstis sõnastan ma teadlikult pikaajalisi ideid, arvestamata praegusi realiseerimise võimalusi. Lõppude lõpuks on tegemist eesmärkide väljatöötamisega järgmiseks aastatuhandeks ning meie rahvuslikule ja etnilisele elule tähenduse ja lootuse andmisega. Vastus vajadusele tagada saksa rahvale piisav eluruum peitub Euroopa impeeriumi rajamises, mille aluseks ei ole enam katoliiklus, nagu see kunagi oli, vaid natsionaalsotsialism.

Lääne-Euroopa huvi impeeriumiidee vastu seisneb toorainevarude tagamises ja Euroopa positsiooni taastamises maailmas. Ida-Euroopa jaoks on impeeriumiidee tee vabadusse bolševismi ebainimlikest piirangutest. Islamimaailma jaoks on see võimalus leida väljapääs vaesusest ja mahajäämusest, vabaneda kapitalistlikest ja kommunistlikest rõhujatest ning viia islam uuele õitsengule. Seega on germaani, slaavi ja muhameedlaste rahvastel, igäühel neist enda jaoks, suur huvi tiheda sideme loomiseks selles piirkonnas. Sellest ühisest huvist kasvab välja tihe liit, mille vormi ja kuju kohta me veel midagi öelda ei oska. Meil, sakslastel, ei ole enam vaja oma eluruumi jõuga vallutada:

Nii nagu natsionaalsotsialism ei natsionaliseeri tööstust, sest tema käsutusvõimest majanduse üle piisab, nii ei pea ta ka eluruumi jõuga vallutama, kui Saksa rahvas on niikuinii piirkonna kujundav jõud ja Euroopa-Araabia eluruumi ühtsus, mille poole me püüdleme, on kõigi asjaomaste rahvaste huvides.

Impeeriumi idee - see on iidne traditsioon õhtumaa ja idamaade ajaloos, kuid sa-

mal ajal on see uus, revolutsiooniline idee tulevikuga toimetulekuks.

Olen püüdnud selgitada, mida see impeeriumi idee tähendab. Tegemist ei ole nostalgilise mõttetusega ega ebareaalse keerutamisega: tegemist on arusaamaga, et Euroopa-Araabia ala on saksa rahva loomulik elupaik, et natsionaalsotsialism ja islam koos kujutavad endast tohutut jõufaktorit ja võivad muuta maailma. Rooma nimel on see ühtsus juba ammu olemas. Meie jaoks on uus impeeriumi idee selle piirkonna uue korra lahinguhüüd!

